

der kommer Forslag om Byggeforetagender til en Million Kr. eller mere, køre vi straks i Staa, der have vi ikke Spor af Forstand paa, om Overslaget passer eller ikke. Min Bygningskundskab har i alt Fald aldrig strakt sig saa vidt, at jeg kan bedømme saadanne Foretagender. Derimod smigrer jeg mig med, at min Bygningssans og Bygningsindsigt har strakt sig saa vidt, at jeg forstaar at vurdere, hvad en almindelig Staldbygning koster at opføre, og jeg kan tilføje, at jeg ogsaa tror at kunne vurdere, hvad en Bolig til en Skovfoged eller Skovrider kan koste. Derfor har jeg kritiseret disse Byggeforetagender. Det kan naturligvis være, at andre Forslag om Byggeforetagender ere meget værre, naar man lærer dem rigtig at kende.

Naar den højtærede Minister paabe-raaber sig, at det her foreslaaede ikke er mere, end hvad der tidligere har været bevilget til lignende Foretagender, har Ministeren intet at holde sig til her, thi det har altid været hævdet og ikke uden Grund, at Staten altid har bygget for dyrt, og at det er det, vi gerne skulde bort fra. Derfor er det, jeg saa indtrængende som muligt vil anmode den højtærede Minister og Udvalget om at gøre, hvad de kunne for at komme bort fra dette alt for dyre Byggeri.

**Mølgaard-Nielsen:** Ogsaa jeg vil sige til den ærede Landbrugsminister, at han maa ingenlunde tro, at jeg har et Horn i Siden paa ham, saa at han fremfor de andre Ministre skulde lide, naar jeg tog mig for at kritisere Byggeforslag. Nej, det er, som den ærede sidste Taler sagde, fordi dette er Ting, som vi kunne over-skue. Jeg har tidligere sagt, at jeg ikke er bygningskyndig, men saa meget kan jeg dog se, at det er ublu Priser, her forlanges. Naar den ærede Minister sagde, at der ikke blev klaget over de store Bygningsforetagender til en halv og en hel Million Kr., vil jeg dog gøre opmærksom paa, at vi fik ikke saa lidt Nedsættelse af den Sum, der blev forlangt til Viborg Sindssygeanstalt, og vistnok ogsaa af den, der blev forlangt til Frederiks Hospital, og det er ofte fremhævet, hvilken Ødselhed der blev udvist ved Bygningen af Helsingør Banegaard. Det er altsaa ikke saadan, at vi ville den ærede Landbrugsminister til Livs. Jeg tror, at han ogsaa vil indrømme, at vi maa tage Skeen i en anden Haand, og jeg tror, Tiden er kommen til, at vi alle ville beflitte os paa at faa Byggesummerne nedsat til rimelige Beløb.

**K. M. Klausen:** Det glædede mig for saa vidt at høre den ærede Minister, som han var enig med mig i, at Udstykningen af Jorden til Husmandslodder i hvert Tilfælde kunde tages op til Undersøgelse. Saa bliver det næste Spørgsmaal, hvis man nu finder, at Jorden bør udstykkes, og at der bør oprettes Husmandsbrug af den, paa hvilke Betingelser Staten skal overlade det til de vedkommende. Jeg tror, at der kunde være Grund til at gøre det i vedkommende Landsdel, fordi Jordpriserne der, som jeg før nævnte, ere meget høje, og det er vanskeligt at faa passende Jord til saadant Brug. Vi have gjort noget lignende paa Sjælland i sin Tid, og den ærede Minister var netop en af dem, der stillede Fordring om, at det skulde være saaledes. Jeg tænker paa Nordruplund, med Hensyn til hvilken Ejendom Ministeren stod som Ordfører for den Tanke, at den burde udstykkes i mindre Ejendomme. Det er ogsaa sket, og jeg vil haabe, at noget lignende vil kunne ske nede paa Falster.

Naar jeg overfor den ærede Landbrugsminister har rejst Spørgsmaalet om en Ministers Ret til at afhænde Statsarealer, er det netop med Villie, jeg har gjort det overfor ham, fordi jeg mindes, at den Gang Minister Hørring havde solgt de 9 Tdr. Land af Landbohøjskolens Mark, var det den ærede Minister som Ordfører for Tillægsbevillingsloven, der stærkt drog denne Sag frem i Folketinget og bebrejdede Minister Hørring, at han havde solgt denne Jord, uden at Lovgivningsmagten var spurgt derom. Der var intet at sige til, at Minister Hørring havde gjort det, han havde juridisk Ret dertil, men jeg synes, det er farligt. Det er saaledes, at Ministeren kan gaa hen og afhænde vigtige Statsejendomme, uden at Lovgivningsmagten bliver spurgt derom. Naar imidlertid den ærede Landbrugsminister ikke vil udtale sig om dette Spørgsmaal, vil jeg henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at det bliver rejst der, saa at Udvalget kan faa en Forhandling med den Minister, som det særlig maatte vedrøre, hvilket vel nærmest er Regeringens Chef.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til 2den Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.